

عنوان مقاله:

سیر انفسی و سلوک جمعی در شعر عطار بر اساس روش نقد کهن الگویی یونگ (با تکیه سفر سی مرغ در منطق الطیر)

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 13، شماره 61 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

ندا منزوی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

درونمایه اصلی منطق الطیر عطار، سفری روحانی از دنیای ناسوت به عالم لاهوت در سفر سی مرغ است که عاقبت به سیمرغ جان می رسند. سیر انفسی و گذر از عالم کثرت به وحدت و رسیدن به وحدت وجود یکی از مباح مهم عرفان و روانشناسی در جهت ایجاد وحدت درونی و رسیدن به یکپارچگی و موفقیت در جهت تطابق عالم خارج از وجود با وحدت و یگانگی کلی هستی است. در این جستار، ضمن بررسی مفهوم عرفانی سیر آفاقی و انفسی در اندیشه عطار به تحلیل این اندیشه بر مبنای نقد کهن الگویی یونگ خواهیم پرداخت. پرسش اصلی در این پژوهش آن است که از دیدگاه نقد کهن الگویی مهم ترین شالوده کهن الگویی مفهوم سیر آفاقی و انفسی در منطق الطیر عطار چیست و الگوهای اساطیری که در ژرف ساخت این مفهوم وجود دارد چگونه در خدمت تاویل عرفانی مفهوم سلوک جمعی و شهودی قرار خواهد گرفت؟ برای رسیدن به پاسخ تحلیلی این پرسش ها از روش نقد کهن الگویی یونگ (نقد اسطوره ای) استفاده شده است. این پژوهش به شیوه توصیفی - تحلیلی و بر مبنای مطالعات کتابخانه ای صورت گرفته است. در تحلیل داده ها از مبنای کهن الگویی یونگ و سایر نظریه پردازانی که به تحلیل این مساله پرداخته اند، استفاده خواهد شد. نتایج پژوهش نشان می دهد که شاعر عارفی چون عطار، بیش از پیش از آنکه عارف یا شاعر باشد، در واقع سخنگوی جمعی و طبیبان روحی بشر است.

کلمات کلیدی:

سیر انفسی، عطار، نقد کهن الگویی، وحدت درونی، یونگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1841036>

